

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] hør, kun været muligt i beskedent Omfang. Væverierne og Trikotagefabrikkerne har derfor i det store og hele været henvist til at klare sig med de danske Garner.

Disse Forhold har medført, at Produktionen af Tekstilvarer her i Landet ikke er blevet saa stor, som man gerne havde ønsket, men saa vidt man kan se, har der ikke været nogen Mulighed for, saaledes som Forholdene ligger og har ligget, at faa Produktionen højere op. Den danske Produktion har i øvrigt været tilrettelagt af Industrien i nøje Samarbejde med Myndighederne, saaledes at man har koncentreret sig om Fremstillingen af jævne Forbrugsvarer i tilfredsstillende Kvaliteter, altsaa de Varer, som skal indgaa til Dækning af den almindelige Tekstilationering. Nogen Luksusproduktion har der ikke været Tale om; det har man, som Forholdene ligger, ment at maatte se bort fra, og om Synspunkterne paa dette Omraade er der i alt væsentligt opnaaet Enighed mellem Myndighederne og Erhvervene.

Til Belysning af den hjemlige Produktions Størrelse kan jeg anføre, hvor meget den planlagte Produktion af visse vigtige Varegrupper udgør i Tiden fra Efteraaret 1945 til 1. Oktober i Aar. I dette Tidsrum skulde der blive Tale om en Produktion af Stoffer til Herre- og Drengetøj paa ca. $1\frac{3}{4}$ Mill. m og Bomuldsstoffer til Skjorter paa godt 3 Mill. m. Af Bomuldskjoletøj til Damer skulde der være produceret ca. 3 Mill. m og af Bomuldsundertøj ca. 8 Mill. Stk. Dette er kun Tallene for nogle af de vigtigste Grupper, men det giver dog et vist Billede af, hvilken Produktion der her er Tale om.

Da vi var klar over, at den hjemlige Produktion langtfra vilde være tilstrækkelig til at dække Behovet, har man tilstræbt i saa stor Udstrækning som muligt at skaffe de Tekstilvarer, som vi først og fremmest har Brug for, ved Import fra Udlandet. Til at begynde med blev der i Overensstemmelse med de almindelige Retningslinier, der blev fulgt, givet Importørerne ret frie Hænder til Indkøb af de Varer i Udlandet, som de kunde anskaffe, men saaledes som Danmarks Valutasituation har udviklet sig, har man anset det for nødvendigt at stramme noget for at sikre, at vore Indkøbsmuligheder ikke anvendes til Luksusvarer, men til Køb af jævne Forbrugsvarer til den almindelige Befolkning og fortrinsvis inden for den gennemførte Rationerings Rammer. Jeg kan oplyse, at den samlede Import af Metervarer og af færdige Beklædningsgen-

stande fra Befrielsen indtil Slutningen af Maj i Aar har udgjort godt 55 Mill. Kr., men hertil kommer meget betydelige ikke effektuerede Ordre, til hvilke der er givet Indførselsbevilling. Det maa dog nævnes, at dette Tal ogsaa omfatter forskellige Varer, der ikke gaar til Beklædningsformaal.

I Besættelsestiden blev der indført Rationeringsordninger for forskellige Slags Tekstilvarer, saaledes for Strømper, for Spædbørnsudstyr samt det særlige Arbejdstøj. Disse Ordninger videreførtes uændrede, og der blev som bekendt i Februar i Aar gennemført en mere almindelig Tekstilationering, omfattende alle de vigtigste Beklædningsgenstande. Udgangspunktet for denne Rationering var, at alle Forbrugere skulde have Adgang til at købe en beskedent lille Ration af Beklædningsgenstande, saaledes som den hjemlige Produktion og Importen gav Mulighed for. Da det imidlertid maatte erkendes, at den Del af Befolkningen, som sad økonomisk daarligst i det, sikkert ogsaa gennemsnitlig var i den største Nød for hurtigst muligt at faa købt sin Ration, blev der truffet den midlertidige Ordning, at den Del af Befolkningen, hvis Indtægter ligger under en Grænse, som nogenlunde svarer til Sygekassegrænsen, skulde have en Fortrinsstilling i tidsmæssig Henseende, saaledes at den resterende Del af Befolkningen først fik Adgang til at købe sin Ration, naar de mindrebemidlede i rimeligt Omfang havde faaet Dækning for de Mærker, der blev sat i Kraft. For saa vidt angaar Børn under 15 Aar blev der dog ikke taget Hensyn til Forældrenes Indkomstforhold, og dette er nu udvidet til ogsaa at gælde de unge mellem 15 og 18 Aar. Den Fortrinsstilling, der saaledes blev indrømmet de mindrebemidlede Forbrugere, bestaar endnu i Dag, og der er vel nok ikke Mulighed for i den allernærmeste Fremtid at opheve den. Dog kunde der maaske, saaledes som Forholdene har udviklet sig, være en Mulighed for at forsyne alle uidne Varer med Undtagelse af Undertøj og anden Trikotage med Mærket KK, hvilket vilde betyde, at de mindrebemiledes Fortrinsret, for saa vidt angaar disse Varer, faldt bort. Spørgsmaalet herom er for Tiden Genstand for nærmere Overvejelse. Jeg vilde finde det ønskeligt, om man kunde tage dette Skridt nu, idet det, efterhaanden som Tiden gaar, forekommer mig stadig vanskeligere og mere uretfærdigt helt at udelukke de 15 pCt. af Befolkningen, hvis Indtægter ligger over Sygekassegrænsen, fra at kunne foretage Indkøb af rationerede Tekstilvarer. Imidlertid synes der her at gøre sig nogen Forskel